

EESTI METS

Nr. 7. Juuli 1921. a.

Sisui

1. Metsaasjandus.
Hilised öökülmad ja metsapuu seltside kaswupiirkonnad.
Remmelgas.
Metsasalud ja kultuurid maareformi teostamise ohwritena.
2. Metsatööstus.
Wäljaweo toll metsasaaduste pealt.
3. Jahiasjandus.
Meie metsa jahiloomad ja linnud.
Jahiloomade ja lindude kaitseks.
4. Mitmesugused teated ja kroonika.
Metsaametnikkude seisukorrast.
Riigikogu poolt 19. märtsil s. a. wastuwõetud palgaseadus ja muud.
5. Poolametlikud teated.
Metsade Peawalits. ringkirjad.
Metsade Peaw. Ülema päewakäesud.
6. Kirjakast.

Metsatööstuse ja Kaubanduse Ühisus

„Arbor“

Tallinnas

Falkspargi tänav 1

Tallinnas

wõtab oma peale:

kõiksugu metsatööstust, eksporteerimist, materjaalide ülestöötamist. Oma saewabrikud (endine Sinowjewi wabrik Narwas ja teised) kõige paremate masinatega.

O. E. HERODES ja P. M. PRICK

Ehitusmaterjaalide ja kütteenete ladu TALLINNAS,
:: Wiljandi tän. 9, kõnetraat 863. ::

Ostab igal ajal:

Metsa ja igasugust metsa- ja ehitusmaterjaali.

Müüb ladust:

Palka, talasid, okas- ja lehtpuu laudu, telliskiwa, tulekindlaid kiwa (Schamott), lupja, tsementi, tsement kaewu- ja weetorusid,
:: :: põletispuid ja igasugust ehitusmaterjaali. :: ::

Oma saeweski.

Saagimiseks wõetakse vastu igasuguseid palkisid.

J. Jansen.

EESTI METS.

ILMUB ÜKS KORD KUUS.

EESTI
RAHVUS-
RAAMATUKOGU

Toimetuse ja talituse
Toomkiriku pl. nr. 3 Metsade Peawalitsuses. Toimetuse ja talituse kónetund 2—3.
Tollimise hind:
1 aasta peale 300 marka. Üksik nummer 25 marka.

Kuulutuse hind
Kaantel: 1 lehekülge 3000 marka, 1/2 lehekülge 1600 marka.
Sisu lõpul: 1 lehekülge 1500 marka, 1/2 lehekülge 800 marka, 1/4 lehekülge 450 marka.

Nr. 7. Juuli 1921. 1. aastakäik.

Oh mets!

Oh mets, oh mets, su imeline müha,
Su imeline okste kiik'mine
On usaldaw, nii sõbralik ja püha,
Nii wägewasti tungib hingesse.

Kui ohkab rinnus imeline süda,
Et ükski hing ei temast aru saa,
Siis mets, su waikne kohin mõistab teda
Ja sinu hõlmas leiab rahu ta!...

Jakob Põllumees.

Metsaasjandus.

Hilised öökülmad ja metsapuu-seltside kaswupiirkonnad.

Põhjused, miks igale puuseltsile looduse poolt kindel kaswupiirkond on määratud, on looduse teadlasi juba ammu ajast huvitanud. Kuid mitte üksnes looduse teadlased ei peaks asja vastu huvitust tundma, vaid ka tegelikud metsamehed: nende põhjuste jälgimine võib ka metsamehele nii mõnagi kasulikku näpunäidet anda, sest et selle küsimuse lahendamisel üksikute puuseltside eluõime — mis niikasti kliimast ja maapinna mehaanilistest ja keemilistest omadustest, kui ka valguse jõust, kõrgusest ja eluigaist äraolenevast mõistluse võimeist tingitud on — täies suuruses nähtavale tuleb.

Gelmist lauset tuleks teataval määral kitsendada ainult siis, kui selguma peaks, et mõni puuselts geoloogilistel põhjustel mõningas kohas veel mitte täies ulatuses laiali laguneda ei ole saanud, olgugi et ta elulised omadused selleks tahtsusi ei tee, nagu, näituseks, kuust Scandinavia, ohtu pooltes Wenemaa osas ja põhjahommiku pool Karpaatides.

Kõigi teiste Euroopa puuseltside kohta võib aga oletada, et nende kaswupiirkonnad bioloogiliste omadustega täiesti kokkukõlas on.

Warematel aegadel ei ole kunagi kõigi kolme eespool nimetatud omaduste gruppi forraga arvesse võetud, vaid on püütud piiratud puude laialilagunemise võimet alati üksikute nähtuste peale rajada.

Üks esimestest, kes selle vastu üles astus, oli Dengler, kui ta selle peale tähelepanu juhtis, et niijuguse paljudest teguritest äraoleneva nähtuse seletus ühe üleüldise formeliga rohkem kui mõtteta on. Kuid ka Dengler ei ole suutnud ennast wanadest waadetest täielikult wabastada; sellesamas teoses leiab ta võimaliku olevat konstateerida, et kuusepuu laialilagunemisele Saksamaa ohtu pooltes osas liiga soe talw ja põhja pool wähesed sademed tahtsusi tegewat.

Ka käesolewa kirjatükikesi autor on arwamisel, et, olgugi et üksikute puuseltside laialilagunemine lõppude lõpuks paljudest koosmõjuwatest asjaoludest tingitud on, siiski oletada võib, et selle nähtuse põhjused mitte ühesugused ei ole, waid et neid tähtsuse järele teatud järjekorda võib seada.

Criti leiab ta võimaliku olevat konstateerida, et hilistel öökülmadel üksikute puuseltside arenemise peale iseäralik tähtsus on. Siinjuures olgu tähendatud, et öökülmade mõju sugugi mitte otsekohe ei pruugi olla, waid et öökülma kartwa puuseltsi uuesti tärkaw põlv niisõrd nõrgendatud saab, et ta mõistluses olemise eest teisele puuseltsile, kes muudu wast ehk nendesa-

made bioloogiliste omadustega warustatud on, kuid öökülma mitte ei karda, alla peab andma.

Järjekult on see ittagi mõistlus-mõistlus, mis külm kartwa puuseltsi veel rohkem tagasi tõrjub, kui see tema omadustest otsekohe tingitud on. Sel ajal kui teised kliimafaktorid, nagu temperatuur ja selle ärajaotus kaswu hooaja kestusel, sademete rohtus üksikutele arstaaegadel, õhu niiskus, päikesepaiste, tuuleb jne., niikasti kõrguse kui ka horisontaal sihis pikkamööda muutuvad ja sellepärast puuseltside laialilagunemist küllalt selgetes ja puhtates piirides hoida ei sunda, peawad lehepungade lahtiminekü aeg aastal aastalt forb: wad hilised öökülmad noorte metsataimede peale häwitawat mõju awalbama.

Sellega ei ole aga veel sugugi wõeldud, et kõigil hilist öökülma kannatawatel puuseltsidel alati suur kaswupiirkond oleks — peaks siis ju okas-leht ja wänd rohkem laialilagunenud olema kui praegu.

Kuid hiliste öökülmade peale võib ja peab ka veel teistest waatepunktist waatama. Nimelt on tähele pandud, et laialise kaswupiirkonnaga puuseltsidest bioloogiliselt differentseeritud tõud on wälja arenenud, mis kohalistele kliimatingimistele kõige rohkem wastawad. See otsus ei maksa aga mitte hiliste öökülmade kohta, sest katsed öökülma kannatawaid kuusti, wahtraid, pöökuid jne. leida on siiani lahjaks tagajärgedeta jäänud, mille peale G. Mayr palju kordasid tähelepanu juhtinud on.

Engler tõendab koguni, et kuust lohe pärast punga soomuste mahalangemist külma wastu kõige tundelise olla ja et wähe öökülma kartuses madalmaa ja mägestiku kuuse juures sellest tulla, et wiimastel pungad kewadel warem lahti puhkewad kui esimestel, nii et warakewadised öökülmad mägestiku kuuse kaswusid wigastawad, kuna pungad all madalas veel lahti puhkemata on ja sellepärast külmaist puutumata jääwad.

Järjekult peab arwama, et kaswu algus teatud soojuse summast ära oleneb, mis madalmaa kuusete juures suurem on kui mägestiku kuusetele.

Ümberpööratud wahetorda võib aga wahtrate juures tähele panna (nimelt acer pseudoplatanus), kus madalmaa puudel kewadine kaswu hooaeg waremini hakkab, kui mägestiku eksemplaaridel, mida wast ehk sellega seletada võib, et vegetatsiooni puhkeaeq pürandataw on.

Peale selle tõrjub ta siin see nähtus, mis tummede juures nii silmatorkaw on: sel ajal kui Quercus pedunculata mõne päewaga lehte läheb, kuulub Quercus sessiliflora'le ja Fagus sylvatica'le selleks mõnikord 3 — 4 nädalat ära.

Hiliste öökülmade mõjust rääkides peab tähendama, et uuemal ajal Müller-Thurgau poolt 1886. a. awaldatud arwamine, et külma

surma põhjustel selles peituvad, et külmetamise tagajärjel plasma kolloidid järsku ära kuivavad, — itka rohkem poolehoidu leiab, ja et endine oletus, et taim alles siis sureb, kui ta uuesti üles saab sulatud, küllalt usaldusvääriline ei ole. Sellepärast ei võdi ärakülmanud taime ka pitaldane ülesfulatamine enam päästa. Kõige madalam temperatuur, mis noored lehesed ja lahtipuhkewad pungafesed välja võivad kannatada, on Wintleri uurimise järele 3 — 5° C.

Hilised öökülmad surmavad noored kasvud, lehed ja dõed, mille tagajärjel nooremad taimed täiesti hävitatud saavad, kuna suuremad ja tugevamad ainult wigastustega pääsevad.

Wikemate wahaeagade järele korduwate öökülmade mõju meie kodumaa puuseltside peale ei ole mitte iseäranis silmatorkaw (välja arvatud muidugi päris noored efsimplaarid), sest et wigastused vegetatsiooni wõime tagajärjel enam-wähem ruttu parandatud saawad; sellewastu wõiwad aga aasta-aastalt korduwad öökülmad õrnad puuseltsid täiesti elujõuetumaks teha.

Mis puutub öökülma hädaohusse üleüldse, siis on Dancelmann kindlaks teinud, et peale puu seltsi veel tema arenemise järk, puu osa, vegetatsiooni wõime, metsamajanduse wiis, puies-tiku tihebus, kaswu koht ja kliima osustandwa mõjuga on. Et öökülma hädaohu teatud piirini puu arenemisejargust ära oleneb, wõib sellest näha, et külma all kõige rohkem lahtipuhkewad pungad kannatawad, kuna puustanud kasvud külma näpistusi kergemini üle elawad. Nii näitufeks kannatawad tammed ja saared oma hilise vegetatsiooni alguse tõttu külma all palju wähem, kui pöökpuu, olgugi et esimesed külma wastu sugugi mitte wähem tundelikud ei ole, kui wiimane. Kuid kõige selgemad näitust selleks pakub tamm — *Quercus pedunculata* var. tardissima: Agrami ümbruses, 100 — 150 mtr. kõrgusel mere pinnast, moodustab ta peaaegu puhtaid puiestikke, kuna kõrgemates kohtades esialgne puhtus *Quercus sessiliflora* juureselstini tõttu wähehaawal ära hakkab kaduma, kunni wiimaks ühtlased *Quercus sessiliflora* puiestikud järgnewad. See nähtus seisab öökülmadega täielikus kokkufolaks: *Quercus* ped. var. tardissima kasvab (Nisodemi järele) suuremalt osalt märjal maapinnal (öökülmade harilikud ajupaigad), kus *Quercus* ped. ja sessilifl., mis sealsetes tingimistes juba aprilli kuu teisel poolel mähale lähewad, külma all tingimata kannatama peawad, kuna kõrgemates kohtades seesugust hädaohu mitte kartia ei ole.

Olgu siinjuures veel tähendatud, et seal piirkonnas (metsfond Jurewac) *Quercus* sessilifl. pungad harilikult 15. — 18. aprillini, *Quercus* pedunc. 25. — 30. aprillini ja *Quercus* ped. var. tardissima 28. — 28. maini lahti lähewad. Tähendab *Quercus* ped. var. tardis. vegetatsiooni algus on tekiniselt 10 päewa hiljemalt

kui *Quercus sessiliflora* l — mis suurema osa metfateaduse operaamatutele wastu räägib. Mii-samajugust nähtust on ka Bekuhrs Magdeburgi lähedal tähele pannud, kus wahel suurem oli (kunni 6 nädalat).

Ragu öeldub, pesitab öökülma hädaohu peaaesjalikult selles, et noored kasvud ja dõed (elu edasiandmise orgaanid) häwitatud saawad. Kui nüüd arwesse wõtta, et paljudel külmafartwatel puuseltsidel seemne aastad pikkade wahaeagade järele korduwad (näit. *Abies*, *Fagus* jne.) ja et pungad ja dõed hiliste öökülmade läbi häwitatud saawad, wõib juba ette ütelda, et seesugused puuseltsid enesetele uut kasvupiirkonda wõita ei suuda, wõib kõige paremal juhtumisel wanades püsima wõiwad jääda. Kuigi õitseage soe oli ja dienupufesed külma puutumata jäid, ei ole siiski veel kõik hädaohu mööda: noor kasv peab wähemalt 1 — 2 mtr., mõnikord aga ka 3 — 5 mtr. kõrguseks sirguma, enne kui ta sellest õhukihist läbi jõuab, kus öökülmad harilikult korduwad ja kui tüwekene ennast enam-wähem pakku surunud koore korraga jõuab katta.

Et üksainsam külm noore taime täielikult wõib ära häwitada, on arusaadaw, mis sugune mõju tihti korduwatel hilistel öökülmadel puude arenemise peale on. Kuid mitte üksnes taime ja kasvude wanadus ei ole mööduandem, waid ka puuseltside omadus külma läbi tekinud wigastusi enam-wähem kiirelt ära parandada ja surnud orgaanide asemele uusi luua.

Sellest küljest waadates seisawad lehtpuu seltsid oma vegetatsiooni omaduste poolest okaspuudest kaugel ees; iseäranis aga waher, saar ja tamm oma hiliste (Saaniapäewa aegsete) kasvudega.

Peale eelpool nimetatud omaduste ei tohi kaswu kiirust ära unustada: mida kiiremini noored puutaimed kasvawad, mida suurem aastane pikkuse juurekasw on, seda kiiremini jõuawad nad läbi öökülmade poolest kerdetawa õhukihiga ja seda suurem on lootus külma puutumata jääda.

Lehtpuudest on noores eas kiire kasvuga lepp, waher ja tamm ja okaspuudest — okasleht ja männ.

Puuseltside laialilagunemise juures määrgib tähtsat osa veel seemnete raskus ja nende konstruktsioon: kerge, tiibade ja purjetefega warustatud kase, haawa, kuuse ja männi seemned kannab tuul rihipeale werstade kaugusele, mida nii selgesti tõendawad lõuna-Wenemaa rohilaanes, kaugel lõunapoolset metfapiirist ettetulewad haawajalgufesed. Männi ja kuuse seemneid ajab veel tuul mööda kõwa libedat lume koorufest mõnikord kunni 20 wersta kaugusele.

Rasked tõrub, selle wastu, langewad aina puude lähedusesse, kust neid ainult loomad ja linnud kaugemale kannawad. Seepärast kasvab seesuguste puuseltside noorsugu harilikult wanemate warju ja kaitse all, millepärast ta misti

ime ei ole, kui nad kaitseta jäädes öökülmadele saagiks langetavad.

Et maapiinna vormil öökülma tekkimise ja tõrjumise peale teatud mõju on, peaks rohkem kui tuttav olema. Kes looduse nähtusi teatud järjekindlusega jälgis, on ka tähele mõinud panna, et suured, tasased maastikud öökülmade all iseäranis sagedasti kannatavad, kuna künkalised maastikud selles asjas palju paremates tingimistes näitse olevat.

Selle nähtuse seletust tuleb otsida külma ja sooja õhu rästuse vahel, mille tagajärjel see õht kõrgemale tõusib ja külm õht ülervalt tema asemele valgub. Seesugustest ühetaolistest, tasastest kohtadest on öökülmade asupaigaks kõige pealt kõrges mägestikus olevad lagedid, siis jõeäärjed madalad aasad, sood ja rabad. Ühetasase maapiinna juures on öökülmade suhtes mõnikord juba mõne detseetri suurune kõrguse vahet mõduandev. Kõige parem näitus selleks on Müncheni ümbrus, kus juuni kuu öökülmad iga aasta sadaned hehtarid kuuse kultuurisi ära hävitavad, kuna natuke kõrgema maapiinna peal olevad kultuuri kohad külmaist puutumata jäävad. Sedasama näitavad ka Hauch'i uurimistööd 3—5 mtr. kõrguses pööki puestikus Daanimaal.

Pööklite juures peab Hauch kõige tähtsamaks seda, kas ladva pung külmaist puutumata jääb, või mitte: viimastel juhtumistel on kõrguse kasv mitmeti aastaks niikasti kui seisma pandub.

Kui oli näituseks mai kuu öökülmade poolt 1901. a. vigastatud pöökpõude kõrguse juurekasvu järgmisel 7. aastal kõigest 102 c/m., kuna 1900. a. kõrguse juurekasvu ühikpäinis 73 c/m. oli.

Peale kõigi muude asjaolude oleneb öökülmade hädaoht teatud piirini veel lume rohkest ja tema lewadisest ärastulamise ajast.

(Järgneb).

Remmelgas.

Jakob Põllumees.

Metsade vähenemist, nende rohke ärastamist tõttu, märgati juba kaua aega tagasi ja sellepärast püüti nende alleshooldamiseks abinõusid otsida, et alalise metsade mahavõtmise läbi maa mitte metsapuudusesse ei langeks.

Aastal 1825 ilmus selleaegses „Talurahwa Kuulutajas“ № 9 järgmine nõuandmine, kuidas „metsade kulumist aidada pärast aastas vähenemist“.

Nõuandes juhatakse tähelepanemist remmelgate kasvatamise peale. Remmelgate rutulise kasvatamise läbi olla võimalik kõige rutemalt puumaterjaali saavutada, mis piiriaeade tegemiseks kõigiti kohane ja sellega jaolt metsade kulumist kõrvaldada. Keeleliselt ja grammatikalt veidi parandatult on juhatus järgmine:

„Maqu kõigile teada, on mets meie maal aastast aastani vähenemas ja otja saamas, mis

ofalt ka sellest tuleb, et teda piiriaeade tegemiseks üleliiga raifatakse; ka sagedasti juhtuvad tulekahjud teevad metsale liiga, sest tuleõnnetuste läbi hävitatud hooned tulevad metsa kulul uuesti üles ehitada.

Sellepärast on kubermanguvalitsus seda, mis Liivimaa põlluharijate selts soovitanud, 2. juunil s. a. № 2810 all väljaantud patendiga (valitsuse kirjaga) tahtnud kuulutada, mis õpetab, kuidas metsade kulumist piiriaeade peale remmelgate kasvatamise läbi vähendada mõits ja ka liig sagedaid tulekahju juhtumisi keelata.

Et seda head nõu talurahva kasuks antaks, arwab „Talurahva Kuulutaja“ seda laiemalt teada anda ja lisab mõnda omalt poolt selgituseks juurde.

On küsitud, kuidas vähema vaeva ja vähema metsa kulumisega piiriaeade saada. Selle peale anname nõu, niipalju remmelgaid ehk Saksamaa pajuist istutada, kuidas tarviduse järele neist aia tarbepuid võib saada.

Remmelgas on sellepoolselt väga hea, et ta uut latva kasvatab, kui vana maha raiutakse, tema oksad on sirged, ja kõlbavad pea kõik teiba puudets ning roita (hirre) asemele aeda panna. Kui kellegil remmelgaid küllalt kasvamas, võib ta neid korrapärast maha raiudes väga häid aia puid saada“.

Õnne õpetatakse selles nõuandes, kuidas remmelgaid istutada tuleb, misjuures maal nad kõige paremini kasvavad, kui palju kasu nendest saab, kuidas neid õksama peab juu.

Toon siin lühidalt mõned neist juhatustest: Remmelgas kasvab pea igajuguses maas, ainult väga vesises soomaas ja teiste puude varjus ei taha ta hästi kasvada.

Istutamiseks on kõige paremad jämedamad oksad, millede koor paksem ja juba praguliseks läinud. Kõige parem aeg istutamiseks on varasel kevadel. Istutamise juures on see parem, kui teivaste jaoks väiksed augud 1½—2 jalga sügavad kaevatakse ja muld teiba ümber finni tallatakse.

Kangiga või teibaga tehtud augus võib istutatud oks pödeva hakata, mis sellest tuleb, et oksal koor maa sisse löömise ajal ära on rikutud.

Õkste küljest, mis maha pannakse, on tarvis kõik kasvupungakesed, mis allpool latva, ära hävitada, et need ladva oksade kasvamisest ei takistataks.

Kui remmelgat oksata, siis ei tule oksti puu ligidalt ära lõigata, vaid nõnda, et vähemalt pool jalga oksast puu külge alles jääks, sellega on võimalik puu külge jäänud oksa kannust võtsid saada, mis seal sirged ja tugemad kasvavad.

Kui remmelgalt oksti lõigatakse, siis tulevad kõik oksad ühekorraga maha lõigata, sest ükist järele jäänud oks võtab kasvamisest kõik rammu endale ja keelab uusi kasvatamast.

Metsatööstus.

Wäljaveo toll metsasaaduste pealt.

R. Kooft.

Kõhe peale Eesti iseseisvuse saavutamist algas meil suuremal määdul metsa ja metsasaaduste väljavedu. Kodumaal olid metsa ja tööhjinnud väljamaaga võrreldes madalad ja mingit väljaveo regulaatori, peale litsentside, ei olnud, mis läbi meie metsasaaduste väljaveos ettevõtjaid väga rohkesti tekkis. Igauks, tsellet mõni tuhat marka kapitaali oli, hakkas metsakaupmeheks, küsimata, kas ta seda asja tunneb või mitte. Järeldus oli see, et meilt väljamaale niisugust kaupa hakati saatma, mida saata ei tohtis. Peale litsentside ära kaotamist määrati metsasaaduste väljaveo peale väljaveo toll, algades 2. märtsist 1921 järgmises kõrguses: Palgid, liiprid, telefonipostid 12 shillingit laadi (50 kub.-jalga) eest, kap-palgid — 15 shillingit, proppid ja paberipuud — 20 shillingit Gothenburgi standardi eest (180 kub.-jalga) ja lauad 40 shillingit Peterburi standardi eest (165 kub.-jalga). Kui meie ühe shillingi hinna 80 Eesti marga peale arvame, siis oli ühe kubitjala pealt maksta väljaveo tolli: palkide, liiprite ja telefonipostide eest Emf. 14.40, kap-palkide eest Emf. 18. — proppide ja paberipuie eest Emf. 6.65, ja laudade eest Emf. 14.55. — Selleaegsete Londoni müügihindade pealt tegi see väljaveomaks protsentides välja: palkide ja telefonipostide pealt 7 prots., liiprite pealt — 6 prots., proppide ja paberipuie eest — 6 prots., ja laudade pealt — 5,8 prots. Peab ütleva, et seisukohast väljaminees, et tooresainete eest kõrgem väljaveomaks tuleb võtta, kui valmis-eht poolproduktide eest, need tollid loogiliselt õieti olid määratud; võis waielda selle üle, kas uad ehk liig kõrged ei ole, ehk liig madalad, aga võrdlew jaotus oli õige.

Selle väljaveomaksu kõrguse vastu waidlesid metsa ekspordöörid ja asi tuli väliskaubanduse nõukogu uuesti läbiwaatamisele, mille järeldus oli, et maituus uued väljaveo tariifid määrati, ja nimelt: telefon- ja telegraafi postid, kui ka palgid, mis 14 jala pealt mõttes üle 8 tolli jäävad — Emf. 13 — kub.-jala eest, proppid paberipuud ja palgid alla 8 tolli jäävad — Emf. 7. — tahutud liiprid ja prussid — Emf. 10. — lauad — Emf. 1.50. — Protcentides, juunifuu Londoni müügihindadest, teeb see välja: telefonipostide, proppide, paberipuie ja palkide eest — 11 prots., liiprite eest 7 prots. ja laudade eest 1 prots.

Mihhasti aprilli, kui ka juuni Londoni hinnad olen ma wõtnud Rootsi kauba eest, sest et Londoni aruannetes Eesti kaupa nimetatud ei olnud. Et Eesti korralikult valmistatud kaup umbes 15—20 prots. Rootsi omast odavam on, siis

oleks väljaveomaks protsentides tegelikult Eesti kauba pealt kõrgem, kuna wahetord umbes selleks samaks jääks.

Selle väljaveomaksuga ei jäänud ümarguste punde väljavedajad rahule ja tõstsid protesti, kuna saewesti omanikut küsi hõõrusid — laudade pealt wõdetaw väljaveomaks oli äärmiselt madal. Nüüd peab see küsimus ligematel päewadel jällegi harutamise alla tulema. Ümarguste puie väljavedajate protesti juure tuli weel meie ainisfelluloosiwabritu protest, kes paberipuie madala väljaveomaksu vastu waidles, näidates, et kuusepuu väljavedu üleüldse lubataw ei peaks olema, sest ümbertõttatult kas felluloofits ehk paberifits annaks ta mitmewõrdse müügihinna. Ühesõnaga — täieline huwide kokkupõrge!

Et seda küsimust diglaselt riigi- ja rahwamajanduse huwide seisukohast otsustada, peaks kõige pealt minu arvates järgmised küsimused järele kaalutud ja otsustatud saama: Kas ja misuguses ulatuses on meil metsa väljavedu soowitaw ja kui väljavedu soowitaw, siis misugusel nõul ja misuguses suuruses.

Esimese küsimuse peale on wist küll kõige raskem wastata, sest meie ei tea keegi kindlasti, kui palju ja misugust metsa meil olemas ja kas teda omagi tarwituseks jatkub või mitte. Ainult ühes küsimuses on kõik asjatundjad ühes nõus: wiimastel aastatel on meie metsi rohkem laastatud kui see lubataw oleks. Paberi peal on meil peaaegu üks miljon tiinu metsa all, sellest olla tegelikult metsa all umbes 650.000 tiinu, muud olla legenditub, raiesmitub, rabad jne. Njakirjanduses ilmunud eriteadlaste arwamised räägivad üht keelt: metsa peab hoidma, meil ei jatk metsa omagi tarwituseks. Et need arwamised aga ilma kindla arweteta on ilmunud, siis ei ole wõimalust otsustada, kui palju neis teelisuust, kui palju isillikka muljeid on. Niisugustel oludel on ettewatus tingimata soowitaw, sest niikaua kui riik umbeski ei tea, kas metsi omagi tarwituseks jatkub, peaks ta minu arvates oletama, et neid napilt on, sest küllus paistaks fergesti filmi.

Kui meie siiski oma maksubilansi huwides suunitud oleme metsasaadusi väljamaale saatma, siis on tingimata tarwilik, et meie neid sorte wälja wame, mis kõige wähem metsa laastawad ja kõige rohkem sisetulekut annawad. Wõlemaid nõudmisi täidawad wäljataswanud puud. Palkide ja laudade hind tõuseb progressiivset nende jäämusega ja paksusega. Lauad alla 9 tolli laiad ja palgid alla 10—11 tolli toowad kubitjala pealt tuntawalt wähem sisse ja iga mõõdu langemisega näheneb progressiivset hind kubitjala pealt, ja tõuseb ka progressiivset mõõtude kaswamisega. Teiselt poolt on juft kodumaal lõpmata püubus puenematest palkidest majade

ehituseks. Üsunitud maal, majaomanikud linnades ägavad ehituspalkide ja laudade puuduse ja kalliduse all, kuna saevestid ka ehituspalkte, 7—8 tollilisi laudabets saevad, et neid väljamaale faata.

Meie puumassti- ja tselluloosivabrikud on sunnitud oma tegevust tuntavalt piirama kuusepuie puudusel, kuna aga paberipuid väljamaale viiakse ja saevestites laudabets saetakse. Kuumagil juhtumisel ei saa meie veeranditki hinda kätte, mis meie saada võiksite, kui meie kuusepuid tselluloosi ehk paberi näol välja veaksime.

Sealjuures peab veel silmas pidama, et noored, preenitised puud iga aastaga juure kasvavad ja nende hind aastaastalt progressiivselt

tõuseb, kuna aga väljakaaswanud puud kas õige vähe ehk sugugi ei kasva. Meist põhjustest väljaminekse oletan mina, et meie ainult täiesti väljakaaswanuid puud väljaveots tarvitada võime, ja neidki ainult kõige paremates sortides ja niikaugele kui võimalik ületöötatult. Et metsakasvatuse ja kasutus minu eriala ei ole, siis jätan ma metsa eriteadlaste harutada, mil kombel meie metsakasutust korraldada tuleb, et noored alamäärilised puud raisatud ei saaks. Mina maatlän asja ainult majanduse huvide seisukohalt ja näitan, misjuguine kasutamine meie riigi- ja rahvamajanduse huvidele kõige kasulikum oleks.

„Prol.“

Jahiasjandus.

Meie metsa jahiloomad ja linnud.

W. Wallner.

(Järg.)

Jäneseb.

Kõikidele tuntud jäneseid on meil kaks seltsi: hall jäneseb ehk letto (*Lepus europaeus*) ja walge jäneseb (*Lepus timidus*). Esimene elab rohkem väljadel, kuid wahest ka metsas. Teine asub peaaesjalikult metsade padrikutes. Halli jänese teha pikkus on 54 sentim., pea — 10,5 sentim., kõrwad — 13,5 sentim. ja jaba — 10 sentim. pikad. Eluiga 8—10 aastat. Teda võib leida üle kogu Euroopa. Eeunas on ta karm lühidam ja punatam kui meil, nõndasamuti on wahke wärwi ja karmu pikkuse wahel lagendikkude, mägede ja kett Euroopa jäneste wahel. Talwel muutub ta karm meil hallimaks ja külgede peale ilmuvad walfjamad karmad. Päew otja magab ta lahtiste silmadega kusagil wõsa warjul, kivi ääres ehk mullawaos, kust ta õõfeks sõõmale läheb. Toiduks tarwitab jäneseb lopsakat rohku, puukoort, wiljaorast, käib kapsastes ja talwel õunaaedades.

Walget jänest on leida kogu põhjapoolses Euroopa ja Aasia metsades. Hallist jäneseb on ta pisut wäiksem: pikkus ulatab kuni 51 sentim., ka kõrwad ja jaba on lühemad. Surwel on ta pruunikas hall, talwel muutub ta lumivalgeks ja ainult kõrwad jääwad mustaks. Elukommete poolest ta hallist palju lahku ei lähe.

Jäneseb on meil kõige tagakiusatavamad loomakesed. Igaugused rõõwloomad, algades hundist, rebasest, ilwefest, nugihest kuni nirgini, häwitawad neid huljana, niisama hä itawad neid ka mitmed kullid ja mõni õõkullidest, nagu kasõitull (*Bubo maximus*). Ka toonekurj ei anna talle armu.

Kuigi teised wäiksemad rõõwlinnud, nagu wares, harak ja teised igatord wana jänese kal-

lale ei lähe, siis seda rohkem ajawad nad taga noori jäneseid. Kui weel juure arwame seda häwitust, mis teewad metsades ja põõsudel ümber hulkujad koerad ja kassid ja jänese peale hooltsasti jahiti pidawat inimest, siis tuleb küll aina imestada, et jäneste sugu weel kadunud pole.

Kaitsta pole aga jänesel ennast millegagi, peale peitmise ja põgenemise. Wiimaseid pääste-

Jäneseb kapsapõõsul.

abindujid tarwitab ta meisterlikult. Päewasele puhkusele läheb ta sinna, kus ümbruskonna wärw rohkem ta oma taoline on ja masteerib nii, et harwa juhtub teda magades nägema. Kui enam warjul olla ei saa, pistab jäneseb suuri hüppeid tehes plehku. Otfeteed ta kaugele ei jookse, waid pöõrab saqebasti järsku kõrwale

teeb igasuguseid haakisid ja peidab üliosavasti jälgesi, mis teda taga ajavaid vilumata koeri effiteele viivad, ja pöörab mõne aja pärast tagasi oma ülestõusmise kohale. Kui jänesi väga laugele oma puhetekohast ära aetakse, siis pöörab ta pärast sinna itkagi tagasi, kuigi vahest teisel päeval. Mägimine ja haistmine on tal nõrgad, kuid kuulmine üliterav.

Meil rohkem tuttavad jahiviisid jäneste peale on klaverjaht ja jaht hagijatega. Vahest lastakse neid ka sügisel linnukoera alt, ehk lihtsalt otsib neid üles jahimees kartuli- ehk künniwaost ja lasteb neid maast ülestõusmise pealt. Talvel lastakse neid ka sööbalt, mis küll ära teelata tuleks.

Osav peitmine ja väle jooks ei päästaks siiski lõpuliku häwinemise eest, kui ta mitte nii ohtralt ei siigineks. Poegib ta üks kuu pärast jooksu harilikult wara kewadest kuni sügiseni 3 korda, kui aga mõned pojad kohe hukka saavad, siis ka rohkemgi. Gall jänes toob igakord ilmale 3—5 ja walge jänes 4—6 silmadega poega, imetab neid 3 nädalat ja jätab siis neid omaette elama.

Jahiloomade ja lindude kaitseks.

Metsnik Wälja.

Kes jahimehi tähele on pannud, võib neid üleüldiselt kolme liiki jagada. Esimesed nendest on need, kes oma waba aja metsas tahawad mööda saata; kas sealt saagiga ehk saagita tagasi tulla, — on nendel üks kõik. Teised on jahiarmaastajad. Need peawad omal mitmeteltsi jahikoeri, rendiwad laiemale metsasid ja tarwitawad mitmesuguseid jahipidamise wiisid. Jahi-aegadel, ilusate ilmadega, wõtawad nad wabal ajal alati jahist osa.

Kolmas liik jahimehi on „jahihaiged“. Neil olgu ilm misugune tahes, tulgu rahet ehk wihma, kuid wabal ajal on nad alati metsas. Ilma saagita ta sealt naljalt ei lahku ja isu ei

jaa tal iialgi täis. Kas lenda jaksab ehk ei, aga maha põmmutama on ta alati walmis, nii palju kui ta loomi ja lindusid ette ei juhtuks.

See kolmas liik jahimehi on meie metsad loomadest ja lindudest puhastanud. Ta ei jõua naagu ära cobata, millal lubatud jahiaeg algab, waid juba aegsasti käib waatamas, kas noortel partidel sulled seljas; — on tal ju seda parem, kui nad veel ei lenda: rohkem maha nottida saab!

Meil on asutatud kaitseliidu jahirühmad, kes ka mitmesuguseid jahiseaduse kawasid wälja on töötanud, on arm kindlaks määratud, kui palju võib jahil käies korraga lindusid lasta; on kitsendusi tehtud liikmeks astumisel, nii et ainult soowitud isitud rühmade liikmeks pääsewad. Jahirühma juhatusel on wõimalik alati jahipidada, kuna lihtliikmetel mitmesuguseid määrusi tuleb täita, mis jahipidamist tihti raskendawad. Aga wiist ükski kütirühm ei tihta sarnast lipukirja omaks wõtta: „Ärge pidage mitte kewadel jahiti, kui linnud paarivad.“ Kewadel, kui metsised paarivad, lastakse isad tihti maha. Enad jääwad lejets, lendawad hommikutel puust puusse ja häälitsewad isaseid taga, kuid need on juba jahimeeste kottis.

Kui tahate jahimehed olla ja näha, et meil metsades ka lindusid oleks, siis loobuge kewadiseft jahipidamisest ja alate jahilkäimist alles augustikuu algul: siis wõite mõne aasta pärast jällegi metsades suuremal armul lindusid leida. Riisamuti, jahimehed, hoidke oma hagijad surwel kinni ja ärge laske neid mitte metsa, sest need murravad kõik wõored jäneseid ja kitsetalled maha.

Kõik need kitsendused, mis kütirühmade poolt wälja töötatud, on peenikene meistritöö, mis üksikutele wõimaldab sogaes wees püüdmist. Sellega ei ole mingisugust wõitu, waid ainult sigitab salaküttimist.

Andke jahidõigus kõigile kodanikkudele, — kitsendamata, — seadige kaitsemetsad sisse, kus ei tohi millalgi jahiti pidada ja kewadel laske linnud rahulikult paarida.

Mitmesugused teated ja kroonika.

Metsaametnikkude seisukorrast.

J. P.

"Eesti Mets" nr. 3 avaldatud palga normeerimise komisjoni otsus Metsade Peavalitsuse ja temale alluvate asutuste koosseisu ja palkade kohta on W. Walitsuse poolt 23. aprillil s. a. kinnitatud ja hakkavad 1. maist s. a. maksma.

Kuni 1. maini on maksmad üleüldised normid, mis "R. T." varemalt välja kuulutatud, väljaarvatud walweametnikud, kellede palgad vastawalt sellele määrusele maakonna metsaülemate poolt normeeritakse.

Kinnitatud palgad ja koosseis on järgmine (palgad on linnade kohta arvatud, maal 10 % madalamad):

Metsade Peavalitsus.

I. Keskajutus.

1. Suhatuse ja kantselei.

Ameti nimetus.	Palk kuus markades
1 Peavalitsuse ülem (ministri abi digustega)	8.000.—
1 Peavalitsuse ülema abi	5.500.—
3 metsainspektori (1 nendest- Metsa korralduse osakonna juhataja)	à 5.500.—
1 Kohtuasjade ajaja	5.000.—
1 sekretäär	3.500.—
1 asjaajaja	2.950.—
1 —"	2.700.—
1 wanem maamõdtja	3.800.—
1 ehitus-teeniker	3.800.—
1 efektuutor	2.700.—
1 laelahoidja	2.700.—
1 wanem kantselei amet.	2.300.—
4 kantselei ametnikku 1.500 —	1.800.—
4 masinajutajat 1.500 —	2.000.—
1 uskehoidja-käffjalg	1.800.—
2 jootsupoisfi	à 1.100 —

2. Metsaasjanduse osakond.

1 osakonna juhataja	5.000.—
1 asjaajaja	2.950.—
1 wanem kantseleiametnik	2.200.—
3 kantseleiametnikku 1650 —	2.000.—

3. Metsatööstuse osakond.

1 osakonna juhataja	5.000.—
1 asjaajaja	2.700.—
1 wanem metsatööstuse instrkt.	3.800.—
2 nooremad metsatööst. instrukt.	à 2.700.—
1 aibamees	2.000.—

4. Metsakorralduse osakond.

osakonna juhataja üks metsa inspektoriteist	
1 asjaajaja	2.700.—
3 wanemat metsatähtsajatori	à 4.200.—
7 nooremad —"	à 2.800.—
6 wanemat maamõdtjat	à 3.800.—
14 nooremad —"	à 3.200.—
1 teenija	1.700.—

5. Urweosakond.

1 pearaamatupidaja (osakon. juh.)	5.000.—
1 —" — abi	4.200.—
1 asjaajaja	2.700.—
1 wanem raamatupidaja	3.800.—
2 nooremad raamatupidajat	à 3.500.—
2 arweametnikku I. järgus	à 2.950.—
4 arweametnikku II. järgus	à 2.500.—

II. Asutused kohtade pealt.

1. Maakonna metsaülemad.

6 maakonna metsaülemad	à 5.000.—
3 —" —"	à 4.600.—
1 —" —"	3.800.—
5 —" —" metsaülema abi	à 4.200.—
2 —" —" —" abi	à 3.800.—
6 asjaajajat	à 2.700.—
3 —" —"	à 2.500.—
1 —" —"	2.300.—
17 kantseleiametnikku 1500 —	2.000.—
10 käffjalga	à 1.700.—
9 tutjarid	à 1.700.—

2. Metskonna metsaülemad.

10 metskonna metsaülemad	à 4.200.—
20 —" —"	à 3.800.—
60 —" —"	à 3.500.—
30 —" —"	à 2.950.—
33—I. järgu abimetfaülemad	à 2.700.—
65—II. järgu —"	à 2.300.—
32—III. järgu —"	à 2.000.—
4 asjaajajat	à 2.700.—
4 —" —"	à 2.500.—
112 —" —"	à 2.300.—
50 kantseleiametnikku 1.500 —	2.000.—
120—I. järgu metsnikku	à 1.800.—
120—II. järgu —"	à 1.600.—
50 praakerit	à 2.000.—
10—I. järgu saewesti juhatajat	à 2.500.—
10—II. järgu —" —"	à 2.150.—
10—I. järgu masinisti	à 2.500.—
10—II. järdu —"	à 2.150.—
1950 metsawahti	450 — 1.600.—

Ragu kinnitunud palgareedelist näha, on mõnede ametialade kohta muudatusti tehtud (vaata „Eesti Mets“ nr. 3.) ja väikseid palgatõrjendusi antud, nimelt:

Peavalitsuse asjaajajatele	endise 2800 m.	— 2900 m.	ajamele 2700 m.	— 2950 m.
laekahoidjale ja efektuutorile	— 2600 "	—	— 2700 "	—
wanem kantseleiametnik	— 2200 "	—	— 2300 "	—
uſehoidjale	— 1500 "	—	— 1800 "	—
jooksupoistele	— 900 "	—	— 1100 "	—
teenijale	— 1425 "	—	— 1700 "	—
arwe ametnikkudele	— 2400 "	— 2900 m.	— 2500 "	— 2950 m.
maafon. metsajäl. asjaajaj.	— 2200 "	— 2600 "	— 2300 "	— 2700 "
kutjaritele ja kästjalgadele	— 1425 "	—	— 1700 "	—
metskonna metsajälemate	— 2900 "	— 4200 "	— 2950 "	— 4200 m.
abi metsajälematele	— 1800 "	— 2600 "	— 2000 "	— 2700 "
asjaajajatele	— 2200 "	— 2600 "	— 2800 "	— 2700 "
metsnikkudele	— 1850 "	— 1500 "	— 1600 "	— 1800 "
praateritele	— 1800 "	—	— 2000 "	—
saeweski juhata. ja masinist.	— 2000 "	— 2400 "	— 2150 "	— 2500 "
metsawahidele	— 450 "	— 1350 "	— 450 "	— 1600 "

Rõiki neid metsaametnikkude palkasid mõrrelbes Riigikoogu poolt 19. märtsil 1921 a. wastu- wõdetud riigiametnikkude ja teenijate palga sea- duses ettenähtud ja maksma hakanud palga normidega leiawad metsateenijad, iseäranis wal- weametnikud, et nendele palju ülekohtu on tehtud.

Räitnuseks, on teenijate ja alaealiste kästjalgade põhipalk kuus 1100 1700 marka, aga metsa wahtidel kõigest 40—1600 marka.

Seda lähemalt selgitades peab tähendama, et siin on arwesse wõdetud kõige pealt just see asjaolu, et paljud wahtkonnad on niiwõrd wäi- kesed (mõni wäike metsatükk eraldi), et sinna findla palgaga ja palgamaaga isikut kuidagi wõimalik asetada ei ole ja wahtimine ei tarwita laugeltki täit töödõudu, kuna eralepingu põhjal palgatud isikul, kes teatud tasu eest wahtimise oma peale wõtab, teaduslikud õigused puuduwad. Ka on mõned wahtkonnad märksa wäiksemad normaal wahtkonnast ja looduse tingimiste poolt farnastel kohtadel, et metsa wahtida peaaegu tarwis ei olegi, kuna metsawahil peale palga veel hea talu tarwitada on, paremal juhtumisel isegi ühes riigi hoonetega.

Mii oleks siis neil ametnikkudel ja teenijatel, kellel palgamaad ja riigi poolt korterid ei ole, kuna ametiala täit töödõudu tarwitab, täieline õigus kõrgemat rahapalga määra kätte saada.

Seal, kus see ebatõhufelt on normeeritud, peaks wiibimata parandusi ette wõetama.

Normeerimist toimetab peaaesjalikult kohaline maafonna metsajälem, koha pealt saadud teateid silmaspidades.

Mis puutub palgamaa ja riigi korteritesse, siis püütakse seda wõimalikult kõigile, kellel jelleks õigus on, nõutada. Et rutem kätte saada, tuleb koha peal kõik wõimalikud abinõud ära tarwitada.

Oleks wäga tarwilik ja huwitaw, kui ameti- wennad kohtade peal metsa elus ette tulewate wäärnähustete kohta „Eesti Metsas“ sõna wõtaks ja sellega kohalikka paiseid arstida aitaks.

Riigikoogu poolt 19. märtsil 1921 a. wastu wõdetud Riigiametnikkude ja tee- nijate palgaseadus.

(„Riigi Teataja“ № 20, — 1921 a.)

§ 1. Rõik 1920 a. määratud riigiametnikkude ja teenijate põhipalgad muudetakse 1. jaanuarist 1921 a. järgmise wõrdlewa tabeli järele:

Palga aste	1920 a. määratud põhipalk	1. jaanuarist 1921 a. maksimaha- lam põhipalk.
1	2,190.—	6,000.—
2	1,960.—	5,500.—
3	1,820.—	5,000.—
4	1,680.—	4,600.—
5	1,575.—	4,200.—
6	1,470.—	3,800.—
7	1,365.—	3,500.—
8	1,260.—	3,200.—
9	1,190.—	2,050.—
10	1,120.—	2,700.—
11	1,050.—	2,500.—
12	980.—	2,300.—
13	910.—	2,150.—
14	840.—	2,000.—
15	770.—	1,900.—
16	700.—	1,800.—
	665.—	1,700.—
	630.—	1,600.—
	560.—	1,450.—
	490.—	1,800.—
	420.—	1,100.—

Majateenijad, noore- mad ja alaealised käst- jalad ja kantselei tee- nijad

Riigikontrolõõri abi ja ministrite abide põhi- palk

Riigikontroll nõukogu jüigete põhipalk

4,000.—	8,000.
3,500.—	7,000.—

Endise Weneriigi wormiriite ja mundrimärkide kandmine keelatud.

Wabariigi walitsuse otsuse põhjal on kõigile peawalitsuse, maamõdu ja hindamise walitsuse ametnikkudele endise Wene riigi wormiriite ja mundrimärkide kandmine keelatud, 1. juulist j. a. arvates.

Üleriikline metsateenijate kongress.

Gesti Metsateenijate Kutseühjuse Keskjuhatus omal foosolekul 19. juunil j. a. otsustas üle-

riiklist metsateenijate kongressi 10. ja 11. septembril Tallinnas totku kutuda.

Üldtööd, nagu ruumide muretsemine, luba nõutamine jne on käimas ja eelkorralduste lõpule jõudmise järele saadetakse üleskutsetes eraldi laiali.

Keskjuhatus on palju taebtusi kohtade pealt jaanud, küll palgaolude, palgamaade, teenistuse tingimiste, kuritarvituste jne. üle, mis kõik kongressil arutusele tahetakse võtta.

Metskonnad, kus veel Kutseühjuse osakonnad arvatud ei ole, tehku seda ligemal ajal, et siis oma saadikutega kongressil esineda.

Poolametlikud teated.

Metsade Peawalitsuse ringkirjad.

10. juunil 1921. a. nr. 17831/59.

Teatatakse juhtnõuiks ja täitmiseks järgmist:

Peretonna-abiraha.

„Riigi Teatajas“ nr. 20 — 1921. a. väljakuulutatud Wabariigi Walitsuse määruse põhjal tuleb 1. jaanuarist 1921. a. peretonna-abiraha maksta „R. T.“ nr. 57/58 — 1920. a. määruse § 2—8 alusel à 300 marka kõigile peretonnaliikmetele, kes õigustatud abiraha saama, nende arvu peale vaatamata.

Alsunikkude metsawõlg.

„R. T.“ nr. 151/152 — 1920. a. väljakuulutatud Põllutöministri määruse § 4 põhjal tasutakse ajunikkudele müündud metsamaterjalide hind 18 aasta jooksjal ära.

Et neid summe, kui saada olewat metsawõlga registreerida, on tarwis Peawalitsusele saata kõigi nende isikute kohta võimalikult lähemal ajal järgmised teated: a) raiepileti väljandmise aeg, b) võlgniku täielik nimi ja asukoht, d) võlga summa viimane maksuähtaeg ja g) käemeeste nimed. Originaal võlakustutused tulewad saata Peawalitsusse hoida, aga ärakiri tuleb kuu sissetulekute aruande juurde liigutada esimese maksusumma $\frac{1}{5}$ sissetuleku puhul, kuna teine ärakiri metskonda jätta täitmiseks.

Üür ametnikkude eluruumide eest.

Mõned metsaülemad teevad ettepanekuid üürisummade väljamaksmiseks ametnikkude eluruumide eest, kuna mõned nendest üüriraha otskohe riigi arvel välja makswad. Makswate määruste ja wastuõõtetud kulude eelarwe põhjal on lubatud üüri maksta ainult metsaülema kantselei ruumide eest, kuna ühegi ametniku eluruumi eest see lubatud ei ole, selle peale waata-

mata, et juuremal osal metsaametnikkudel maad ja riigihooned ilma tasuta tarvitada on.

Wõimalust mõõda püütakse kõigile ametnikkudele riigi maad ja hooned nõutada. Meile ametnikkudele, kellel palgamaad ja riigi korterit ei ole, antakse võimalikult kõrgemat palka.

Warustuse hinnawahe.

Wõõdaläinud aasta lõpus ja käesolewa aasta jaanuari kuni Peawalitsusest maakonna ja metskonna metsaülematele saadetud rakkijahu ametnikkudele ja töölisele väljajagamiseks, hinnaga à 3 marka 50 penni nael. Et aga tootlusministeerium, kust jahu saadi, arwet hinna kohta ei annud, siis arwas Peawalitsus jahu hinna walitsuse poolt määratud leiva hinna alusel, s. o. 3 mk. 50 p. nael.

Kuid alles nüüd weel selgus Toitlusministeeriumist saadud arwe põhjal, et jahu hinnaks on arvatud mitte 140 mk., waid 176 mk. puud, põhjendades seda sellega, et puuda jahudest saab leiba 1 puud 10 naela, s. o. 10 naela rohkem, mille tõttu jahude puuda hind leiva hinnast 36 mk. puuda pealt kallim määrati. Selle tagajärjel on juba mõnelele metsaülematele lisa-arwep saadetud ja puuduwatetele saadetakse.

Mimetud hinnawahe kohta tuleb metsaülematel järgmist teha: 1) Hinnawahe tuleb arwanõide arwele kui jahudega saadud arwanõide sisse kanda; 2) töölisele wäljaantud jahude kohta akti koku seada, milles ära näidatub, kui palju töölisele seda jahu on puude raiumise ja wao arwel riigi poolt antud ja kui suur hinnawahe nende kohta välja tuleb, ning siis selle akti asusel puude raiumise ja wao all riigi kulude arwel välja kirjutada; 3) ametnikkudel hinnawahe sisse nõuda.

Korstna pühkimine.

Kantselei korstna pühkimine peab tehtama ruumide puhastuse arwel, aga mitte ettenägemata kulude arwel, nagu seda mõned metsaülemad on teinud. Kui on ruumide puhastamise krediidid arwel tööline palgatud, siis peab ka tema seda

tegema, sest vastuvõetud eelarve põhjal ei ole mitte võimalik ülemäära summe välja anda.

Samadel põhjustel ei ole ka võimalik ametnikkude eluruumide korstna pühkimist riigi kanda võtta, vaid seda peab ametnik ise oma majapidamise arvel ära lastma teha.

18. juunil 1921 a. nr. 18691/63.

Viimasel ajal on pea igapäevaseks nähtuseks saanud, et ajalehed kord ühelt, kord teiselt poolt kirjeldusi metsade põlemise üle toovad, kuna Peavalitsuses niisuguseid teateid lohtade pealt pea sugugi pole saadud.

Et metsapõlemised — kas suuremal ehk vähemal määral — jagades nähtuseks on saanud, peab arvama: a) et paljud metsaametnikkudest nende peale pandud kohustusi küllalt hoolikalt ei täida, b) et kohalised elanikud väga ükskõikset ja osalt ka vaenuliselt riigi metsade peale vaatavad ja seeläbi jagedasti lohakat ehk kuritahtliselt tulega ümbertäimise järeldujel metsasid ja rabasid tuleohvriks lasewad saada, mis omakord tarwiliste ettevaatuse- ja turvabindude tarwitusele võtmist nõuab, c) et suurte põlemiste läbi juba tehtud korraldused kaswama metsa lankides väljajaandmise suhtes muutmise alla võivad tulla kuni täielise selle seismapanekuni, teeb Peavalitsus metsaülematele ülesandeks:

1) Iga ühiku metsapõlemise kohta, mis metskonnas ette tuleb, protokoll teha, selles ära tähendades põlemise kohta, algust ja lõppu, kes põlemisest teatas, misuguste abindudega tuli likvideeritud, hävitatud ehk ritutud metsapinna suurust, loodetarwat põlenditu kaswuvõimet, põlemise läbi tekkinud kahju suurust, tulekustutatjate arvu, kes kustutamist juhatas ja kui palju kustutamine ligitaudu maksma läks. Peale selle tuleb veel ära näidata põlemise alguse põhjus ja kas ei ole selles mitte süüdi puuraijad, karjapiletite saajad, marja- ja seenekorjajad jne. Protokollid peavad kokkuseatud olema metsaülemate ehk tema abide ja ainult isedraalistel juhtumistel, kui tuli kahju ei ole teinud — metsnikkude poolt.

2) Metsapõlemistest iga kuu 1. ja 15. päevaks Peavalitsusele teatada, ligi lisades kiinitud protokollide ära kirju; kuuni käesolewa ringkirja kättejäämiseni sel aastal põlenud metsatükkide üle tuleb protokollid otsekohe saata.

3) Metsawahitidele peale Wabariigi metsawahihohustuste pp. № № 20, 21, 22 ja 23 tähtsuse peale täitmise veel, isedranis raudtee ja maanteed ümbruses olewate, kui ka kõrvalkasutusel wäljaantud metsade järele hoolikalt walwamist kohuseks teha.

4) Süüdlaste leidmisel nende vastu kohtulisi nõudmisi tõsta, ehk juhtumisel, kui tuli mõne lepingu osalise läbi tekkinud, — neid saadud kahju suuruses administratiiv teel trahwida.

5) Igast suuremast põlemisest, kui kohaliste jõududega kustutamine võimata, telegraafi ehk telefoni teel Metsade Peavalitsusele ja Maakonna metsaülemale teatada.

6) Abisaamisest tulekustutamise juures ja süüdlaste leidmisest juurdluste toimepanemisest kohaliste politseiwõimude poole pöörduda.

22. juunil 1921 a. nr. 19079/66.

I. Selle peale waatamata, et metsade Peavalitsus, ringkirjaga 4. aprillist nr. 10303/32 kõigi metsaülemate tähelepanekut pööras asjaolu peale, et metsaametnikud metsatöölisti mitte oma eratööde peale kasutada ei wõi, kuulub siit ja sealt, et mitte ainult metsatöölised metsaametnikkude põldudel ei tõsta, vaid kohalikud kõrgemad metsaametnikud ka neile alluwaid metsawahite summiwad oma isiklikes huwides tööd tegema, mille üle Riigikogu komisjonides Peavalitsusele etteheiteid tehtud on. Peats ometi igal ametnikul selge olema, et walwametnikkude ülesanne ei ole mitte põllutöö tegemine metsaülemate ehk nende abide juures, vaid metsa hoidmine ja tööd metsas ja et metsawahid ka mitte oma põllutööst hommikust õhtuni aja võtta ei wõi ega tohi, vaid et nad tingimata igal juhtumisel metsas jaadawal olema peawad.

Teisest küljest ei unusta vähemad metsaametnikud (metsnikud, metsawahid) endid ära. Peavalitsusele on Riigikogu liikmete poolt teateid tulnud, et mõned metsawahid suwets wõdraid loome sööda peale wõtawad, mis eest taju metsawahid ehk metsniku põllu peal tehakse. Lastakse isegi metsas käia loomi palju suuremal arwal, kui see karjapiletis ette nähtud, ja loomad käwad sealjuures niisugustes metsatükkides, kus karjatamine üleüldse mitte lubatud ei ole, mille eest taju nõutakse tööga omal põllul ehk heinamaal. Edasi tuleb juhtumisi ette, et wäikesed metsaheinamaa tüki samal otstarbel kõrwalisfutele kasutada antakse, ilma et metsaülem seda igakord teada saaks.

Et niisugune teguwiis üleüldse lubamata ja kodanikkude seas arusaadawat pahameelt sünnitab, mis ennast viimasel ajal terwes Gesti ajakirjanduses väga mõjuwalt avaldub, pöörab Metsade Peavalitsus kõigi metsaülemate tähelepanekut ülemal tähendatud asjaolude peale, hoiatades, et süüdlased ametnikud teenistusest wabaastatakse.

II. Korduwad juhtumised, et metsaametnikud neile aj. Juhatuskirja põhjal lubatud küttepuud kas lihtsalt kellegile eraisikule ära müüwad, ehk teisel teel ära wahetawad, ehk küttepuude arwel kasutakse walmistada wäärtuslikumat metsamaterjali, seda siis jällegi kuidagi äriliselt ära kasutades.

Küttepuud on lubatud metsaametnikkudele teatud määras. Ei ole kõiki puud, mis tarwitamisest ahjude arwu järele lubatud, mitte tarwis, wõib järgmisel aastal neid vähem wälja kirjutada, igatahes ei ole palgapuude müük mitte

lubatud ja selles süüdlased metsaametnikud on juba kohtu kätte antud, ning saavad ka tulewikus ametist vabastatud, kusjuures müüdnud puude hind neilt riigi heaks jisse nõutakse.

Maakonna metsaülemate kohustus on neile alluvate metsaametnikkude seadusevastastest teguviisidest Peawalitsusele teatada.

Metsade Peawalitsuse Ülema päewakäsud.

5. juunil 1921 a. — nr. 15.

Kob. Leopold Liima määrab Triigi metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 18. maist s. a. arwates.

Kob. August Jõekallas'e määrab Kõru metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 15. juunist s. a. arwates.

Koeru metskonna metsaülema III. järgu kantseleiametniku Margarethe Wellbaum'i määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Kob. Richard Weelmann'i määrab Ratke metskonna metsaülema kantseleiametnikutsõpilalets 1. maist s. a. arwates.

Kob. Rudolf Uhs'i määrab Kambja metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 23. maist s. a. arwates.

Kaiwere metskonna metsaülema III. järgu kantseleiametniku Ernst Oden'i määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Torma metskonna metsaülema IV. järgu kantseleiametniku Diedrich Suurväli määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Alatskivi metskonna metsaülema III. järgu kantseleiametniku Woldemar Oles'i määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. juunist s. a. arwates.

Tartu metskonna metsaülema III. järgu kantseleiametniku Martin Kallit'i määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. juunist s. a. arwates.

Katwere metskonna metsaülema III. järgu kantseleiametniku Oskar Põsendorfi määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Wõru maakonna metsaülema IV. järgu kantseleiametniku Martha Lind'i määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Karula metskonna metsaülema IV. järgu kantseleiametniku Ellam'i määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Wana-Nutsla metskonna metsaülema III. järgu kantseleiametniku Eduard Histi määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Sõmmerpalu metskonna metsaülema IV. järgu kantseleiametniku Alide Jõgi määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Wõru metskonna metsaülema III. järgu kantseleiametniku Pauline Stenberg'i määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Grastwere metskonna metsaülema III. järgu kantseleiametniku Julius Wille määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Näpina metskonna metsaülema IV. järgu kantseleiametniku Olga Helmi määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Orawa metskonna metsaülema IV. järgu kantseleiametniku Hans Paats'i määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Wastfeliina metskonna metsaülema III. järgu kantseleiametniku Julius Peterson'i määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Walga metskonna metsaülema III. järgu kantseleiametniku Ludwig Laha määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Petseri metskonna metsaülema III. järgu kantseleiametniku Marie Piller'i määrab sama metskonna metsaülema kantselei asjaajajaks 1. maist s. a. arwates.

Kob. Theodor Wilipus'e määrab Uudla metskonna I. järgu metsapraaferiks 25. jaanuarist s. a. arwates.

Kob. Leo Dehren'i määrab Metsade Peawalitsuse Tõbstuseosakonna asjaajaja k. t. 1. juunist s. a. arwates.

Katte metskonna metsaüleva kantseleiametniku-õpilase Richard Weelmanni vabastan ametist tema enese soovil 1. juunist j. a. arwates.

Koela metskonna II. järgu abimetsaüleva Nikolai Mühleni vabastan ametist tema enese soovil 1. juunist j. a. arwates.

Undla metskonna I. järgu metsapraakeri Theodor Wilipus'e vabastan ametist metsatööde läpu puhul 30. aprillist j. a. arwates.

7. juunil 1921 a. — nr. 17

Arwalban allpool teadmiseks Põllutöministri käsu 2. juunist j. a. nr. 63: „Metsade Peawalitšuse Pärnu maakonna Eidapere metskonna metsaüleva asukohta kõnnu mõisa ülevõimise tõttu nimetada tähenõudub metskonda kõnnu metskonnaks. B. Kostfeld. Põllutöminister“.

11. juunil 1921. — nr. 18.

Kod. Oskar Uustal'i määrän Wairwara metskonna metsaüleva kantselei asjaajajaks 1. maist j. a. arwates.

Kod. Oskar Gremberg'i määrän Kawa metskonna metsaüleva kantselei asjaajajaks 10. juunist j. a. arwates.

Jõgerwa metskonna metsaüleva IV. järgu kantseleiametniku Helmuth Heinrichsoni määrän sama metskonna metsaüleva kantselei asjaajajaks 1. maist j. a. arwates.

Kod. Martha Tissi'i määrän Kabala metskonna metsaüleva kantseleiametniku-õpilaseks 1. juunist j. a. arwates.

Kod. Rudolf Küt'i määrän Dalliku metskonna Sõdru saeweski II. järgu masinistiks 1. aprillist j. a. arwates.

Kod. Arwed Dröner'i määrän Kattwere metskonna metsaüleva kantselei asjaajajaks 1. juunist j. a. arwates.

Arwinurme metskonna metsaüleva III. järgu kantseleiametniku Gustaw Mürsepp'a määrän sama metskonna metsaüleva kantselei asjaajajaks 1. maist j. a. arwates.

Soome riigi kod. Franz Waino Erikson'i määrän Metsade Peawalitšuse Tööstuseosakonna wanema metsatööstuse instruktori kohuste täitjaks 8. juunist j. a. arwates.

Kod. Burchard Aidni'u määrän Kaiawere metskonna metsaüleva ajutiseks IV. järgu kantseleiametnikuks 1. maist j. a. arwates.

Kod. Arthur Siliental'i määrän Wäana metskonna metsaüleva kantselei asjaajajaks 15. juunist j. a. arwates.

Kod. Hans Paris'i määrän Rastre metskonna metsaüleva kantselei asjaajajaks 1. juunist j. a. arwates.

Koeru metskonna Karinu saeweski II. järgu juhataja Jaan Ohas'e määrän sama saeweski II. järgu masinistiks 16. maist j. a. arwates.

Aimla metskonna metsaüleva IV. järgu kantseleiametniku Hendrik Meel'i määrän sama metskonna metsaüleva kantselei asjaajajaks 1. maist j. a. arwates.

Wiimsi metskonna metsaüleva III. järgu kantseleiametniku Henriette Kosmann'i määrän sama metskonna metsaüleva kantselei asjaajajaks 1. maist j. a. arwates.

Lodja metskonna metsaüleva IV. järgu kantseleiametniku Salme Jaanson'i määrän sama metskonna metsaüleva kantselei asjaajajaks 1. maist j. a. arwates.

Wairwara metskonna metsaüleva IV. järgu kantseleiametniku Woldegar Kuma't lugeba teenistusest lahkunuks 1. maist j. a. arwates.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist j. a. nr. 66, § 1 määratakse Ludwig Schulbach Metsade Peawalitšuse Metsaasjanduse osakonna juhataja kohuste täitjaks, arwates 1. maist j. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist j. a. nr. 66, § 5 määratakse Metsade Peawalitšuse Arweosakonna juhataja Johannes Pärn sama Peawalitšuse pearaamatupidajaks, arwates 1. maist j. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist j. a. nr. 66, § 6 määratakse Alfred Antsmann Metsade Peawalitšuse metsa inspektor-revidendiks arwates 15. maist j. a., aga teenistuses arwates 16. maist j. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist j. a. nr. 66, § 7 määratakse Metsade Peawalitšuse Kloostrimetskonna II. järgu abimetsaüleva Artemi Tish sama metskonna III. järgu metsaüleva koh. täitjaks, arwates 1. maist j. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist j. a. nr. 66, § 8 määratakse Metsade Peawalitšuse Surju metskonna II. järgu metsaüleva Richard Westren-Doll Pärnu maakonna metsaüleva abiks, arwates 10. maist j. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist f. a. nr. 66, § 9 määratakse Metsfide Peawalitsuse Wiimsi metskonna I. järgu abimetfaülem Reinhold Lipp uuesti arvatud Triigi metskonna III. järgu metfaülema kohuste täitjaks, arwates 1. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist f. a. nr. 66, § 10 määratakse Metsfide Peawalitsuse Kilingi metskonna I. järgu abimetfaülem Walter Boström Surju metskonna II. järgu metfaülemaks, arwates 10. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist f. a. nr. 66, § 11. määratakse Metsfide Peawalitsuse Wiimsi metskonna II. järgu abimetfaülem Anton Lepimann uuesti arvatud Kummumetskonna III. järgu metfaülema f. t., arwates 1. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist f. a. nr. 66, § 12 määratakse Metsfide Peawalitsuse Kooküla metskonna II. järgu abimetfaülem Mihkel Murd uuesti arvatud Pitwere metskonna III. järgu metfaülema koh. täitjaks, arwates 1. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist f. a. nr. 66, § 13 määratakse Metsfide Peawalitsuse Suttlema metskonna II. järgu abimetfaülem August Agurajuja uuesti arvatud Wäana metskonna III. järgu metfaülema f. t., arwates 1. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist f. a. nr. 66, § 14 määratakse Metsfide Peawalitsuse Metsakorralduse osakonna vanem takjaaritor Albert Netze sama Peawalitsuse Metsaasjanduse osakonna juhataja f. t., arwates 26. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist f. a. nr. 66, § 15 määratakse Metsfide Peawalitsuse Rakvere metskonna I. järgu abimetfaülem Aleksander Jurtatam Wiru maakonna metfaülema abiks, arwates 1. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 9. juunist f. a. nr. 66, § 16 määratakse Metsfide Peawalitsuse Alatskivi metskonna II. järgu abimetfaülem Leonhard Obet uuesti arvatud Paasvere metskonna II. järgu metfaülemaks, arwates 8. maist f. a.

16. juunil 1921 a. — nr. 20.

Märjamaa metskonna metfaülema III. järgu kantseleiametniku Hans Patutaja määratakse sama metskonna metfaülema kantselei asjaajaja koh. täitjaks 1. maist f. a. arwates.

Wigala metskonna metfaülema IV. järgu kantseleiametniku Johan Pipar'i määratakse sama

metskonna metfaülema kantselei asjaajaja koh. täitjaks 1. maist f. a. arwates.

Mõtsu metskonna metfaülema IV. järgu kantseleiametniku Nikolai Manhof'i määratakse sama metskonna metfaülema kantselei asjaajaja kohuste täitjaks 1. maist f. a. arwates.

Põrgesaare metskonna metfaülema IV. järgu kantseleiametniku Mikkel Espenberg'i määratakse sama metskonna metfaülema kantselei asjaajaja kohuste täitjaks 1. maist f. a. arwates.

Kob. Amanda Kennel'i määratakse Lorma metskonna metfaülema IV. järgu kantseleiametnikuks 15. juunist f. a. arwates.

Kob. Jakob Ringenfeldt'i määratakse Purdi metskonna metfaülema kantselei asjaajaja koh. täitjaks 1. juunist f. a. arwates.

Kob. Rudolf Thomson'i määratakse Piirsalu metskonna metfaülema kantselei asjaajaja koh. täitjaks 10. juunist f. a. arwates.

17. juunil 1921 a. — nr. 21.

Põllutöministri käsu põhjal 15. juunist f. a. nr. 68, § 1 määratakse Metsfide Peawalitsuse Wigala metskonna III. järgu metfaülem Arthur Weiding tema palwe peale metfaülema kohuste täitmiseft, jättes teda ajutiselt sama metskonna II. järgu abimetfaülemaks, arwates 21. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 17. juunist f. a. nr. 68, § 2 määratakse Metsfide Peawalitsuse Haapsalu metskonna I. järgu abimetfaülem Aleksander Telem — Wigala metskonna II. järgu metfaülemaks, arwates 21. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 15. juunist f. a. nr. 68, § 3 määratakse Metsfide Peawalitsuse Metsaasjanduse osakonna juhataja f. t. Ludwig Schulbach Triigi metskonna I. järgu abimetfaülemaks, arwates 26. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 15. juunist f. a. nr. 68, § 4 määratakse Metsfide Peawalitsuse Haapsalu metskonna III. järgu metfaülem Gustav Ariva tema palwe peale metskonna metfaülema kohuste täitmiseft, jättes teda sama metskonna I. järgu abimetfaülemaks arwates 1. aprillist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 15. juunist f. a. nr. 68, § 5 määratakse Metsfide Peawalitsuse Kloostri metskonna II. järgu metfaülem Woldeemar Jakobson uuesti arvatud Wihterpalu metskonna II. järgu metfaülemaks, arwates 1. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 15. juunist f. a. nr. 68, § 6 pannakse Metsjõe Peavalitsuse Harju maakonna metsaülema August Uudriis'i peale uuesti arvatud Saku metskonna metsaülema koh. täitmise, arvates 1. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 15. juunist f. a. nr. 68, § 7 määratakse Arthur Heinrichsen

Metsjõe Peavalitsuse metsainspektor-revidendi ajutiseks kohuste täitjaks, arvates 1. maist f. a.

Põllutöministri käsu põhjal 15. juunist f. a. nr. 68, § 8 määratakse Metsjõe Peavalitsuse ajutine metsainspektor-revidendi kohuste täitja Arthur Heinrichsen Harju maakonna metsaülema abi kohuste täitjaks, arvates 16. maist f. a.

Kirjakast.

Toimetusele tulnud kirjad:

Gelmises numbris ilmunud eestikeelsete taimede nimede korjamise kohta kirjutakse toimetusele Lääne maakonna metsaülema h-ra W. Wallneri poolt järgmist:

„Metsaasjanduses üleüldiselt tarvitusele võetud puude, põdsaste ja metsas kasvavate taimede eestikeelsete nimede järele tungivast vajadusest aru saades, on „Eesti Metsa“ toimetuse nende korjamisele asunud ja vastava kutsutsega lugejate poole pööranud.

Tahaks loota, et ka meie metsamehed ja kõik „Eesti Metsa“ lugejad selles asjus toimetusele iga üks oma jõudu mööda vastu tuleks.

Saadetavates teadetes oleks tingimata tarvilik ka ära tähendada, kas puud, põdsad ja taimed metsikult, ehk ainult aedades ja parkides kasvavad.

Väga tarvilik oleks, et toimetuse kogutud materjaali põhjal nimestiku kokku seaks ja „Eesti Metsas“ avaldaks, eraldi ära tähendades, mis sugused puud ja põdsad meil metsikult kasvavad, mis sugused ainult aedades ja parkides leida ja viimaks need puud ja põdsad, mis meil ei kasva.

Et taimede täieliku nimestiku koostuseadmine suuri raskusi sünnitab, siis tuleks esialgu wast leppida ainult metsapiirna kirjelduste juures ettetulevate taimede nimestikuga. Kui mõnel puul, põdsal ehk tähtsamal taimel ei leidu vastavat eestikeelset nime, siis tuleks seda luua.

Tarvilik oleks ka teadete ärasaatmise tähtaega pikendada kunni 1. septembrini.

Toimetuse märkus: Toimetuse ei tawatse mitte enne septembri kuud nimekirja klassifitseerida ja sellepärast saavad ka

need teated, mis kunni 15. septembrini toimetusesse jõuavad, tänuga ära kasutada.

W. a. „Eesti Metsa“ toimetusele.

Balun Teie auväärt lehes järgmisele üleskutsule ruumi lubada, sest „Eesti Metsa“ga“ pääsen iga metsamehe juure:

Metsaametnikud,

pööran Teie poole järgmistele küsimustega, mille lahket täitmist loodan, et oma algatud tööd täiendada: 1. Kas on praegu või ennem tamme metsi ehk üffituid tammi olemas ja kus? (koha nimi, noor või wana, kui jäme jne.) 2. Kas on maa seest neid leitud? (koha nimi). 3. Mis loete tamme kadumise põhjusteks?

Iga vähema teate wotan tänuga vastu, ka üffitu tamme kohta. Kirjad adresseerida: Tartu, Wiljandi t. 1. „Eesti Üliõpilaste Selts“ Edgar Wester, stud. rer. silv.

D. ja W. Balkaid metsawahtidele ei makseta mitte järkude järele, waid teatava miinimumi ja maksimumi piirides: normaal wahtkonna ja täielise palgamaa juures — 405 marka kuus põhipalka ja 80 % elukalliduse lisa ja samasuguse wahtkonna juures ilma palgamaa ja korterita 1440 marka + 80 % - Pooliku palgamaa juures kõigub palk nende summade wahel ja wäiksete wahtkondade juures alla 405 margaga kokkuleppe järele.

A. R. Laifsaares: Ei usu, et lühikeste teadete saatmine kohalikust metsaelust niisuurast raskust sünnitab. Kes ei ole nüüd ajal töddegaga koormatud!

A. W. Jah, käsitirjad tulewad alati ühele leheküljele kirjutada.

Mäljaandja: Eesti metsateenijate kutselihtisus.

Wastutaw toimetaja: Chr. Leilop.
Tegew toimetaja: A. Nehe.

„EESTI METS“

Ainukene eestikeelne metsandus- ja jahindusline kuukiri:

Toob mitmesuguseid metsa- ja jahiasjandusse puutuwait kirjatükke ja teateid.

Püüab metsateenijate olukorda selgitada ja parandada. Annab juhatusi ja näpunäiteid metsa omanikkudele ja kauplejatele.

„EESTI METS“ on tarvilik käsiraamat oma erialal!

„Eesti Metsa“ üksikuid numbrid on saada:

Tallinnas: Kõigist parematest raamatukauplustest ja ajalehemüüjatelt.

Tartus: Elmar Kaldt, Rüütli tän. nr. 17 (Sõnawara keskladus).

Wiljandis: Ajakirjanduse kontor „Walgus“, Lossi tän. nr. 14.

Wõrus: S. Songi raamatukaupluses.

Pärnus: A. Küng'i raamatukaupluses.

Walgas: K. Kauke raamatukioskis, Puschkini ja Pihkwa tän. nurgal.

Peale selle maakonna metsaülemate kantsseleides.

Tellimisi aasta algust peale wõetakse weel wastu.

Tellimisehind aastas: 300 marka, üksik nr. 25 marka.

Tellige prowinumbreid!

Toimetuse ja talituse aadress: „Eesti Mets“, Toomkiriku plats nr. 3.

Ühisus „Pioneer“ :: Import & Eksport

Tallinnas, Harju tänav 45. — Kõnetraat 8-26.

Masinarihmad
Kaatersaed
Kreissaed
Põiksaed

RIHMAÜHENDAJAD, aurukatlad, torud ja pakkimise materjaal. KÄSITÖÖRIISTAD puu- ja rauatööstuse jaoks. PÖLLUTÖÖRIISTAD, masinad, kõiksugused naelad jne.

■ ■ alati ladus ja tellimise peale. ■ ■

Eesti Mehaanilise Puutööstuse Aktsiaselts

A. M. Luther

Tallinnas.

Äri: Vana Posti tänav nr. 9.

Pakub:

**büroomööblid,
elutoamööblid,
kantseleimööblid,
koolimööblid,
vineer-kartongisid,
vineer-kohvrid,
vineer-aktimappe,
vineer-käsitromlid,
vineer-tünne,
vineer-toolipõhju,
vineer-platesid,
vineer-labidaid j. n. e.**

Kõnetraadid: Vabriku nr. 143.

Arisse nr. 616.